

Tien varrelta.

Helsingin Ruusu-Risti-luentojen aiheena on ollut: helmikuun 24 p:nä *Sielullinen ja henkinen magia*, maaliskuun 3 p:nä *Nekromantiikka ja teurgia*, 10 p:nä *Mitä on karma?*

Ruusu-Ristin huhtikuun numero tulee m. m. sisältämään Eino Krohnin kirjoituksen A. V. Petersin käynnistä Helsingissä ja loppuosan J. R. H:n kirjoituksesta „Suomen kansan kohtalo“.

Mr. A. V. Peters, englantilainen selvänäkijä, kävi vierailulla Tampereella ja Viipurissa ja vietettyään vielä viikon Helsingissä palasi Ruotsiin maaliskuun 5 p:nä. Hän oli itse niin tyytyväinen Suomenmatkaansa, että lupasi tulla uudestaan toukokuussa.

Helsingin Ruusu-Ristillä oli kuukausikokouksensa jäsenille maaliskuun 3 p:nä. Olivia Gebhard lauloi Piippa Heliön säestyksellä ja P. E. kertoi, miten hänen suhteensa rahaan oli vuosikymmenien vierieissä kehittynyt, sekä esitti yhteistoimintaa koskevan kysymyksen, johon toivoi jäsenten vastaavan seuraavassa kokouksessa. Kysymys herätti yleistä mieltymystä. Keskustelua oli vielä kesäkurseista ja kansanopistokurseista, ja monet puhujat puolsivat Helsinkiä ensi kesäkurssien paikaksi. Lopuksi Hilda Pihlajamäki kaikkien ratoksi lausui pari Vaasan Jaakon humoreskia.

Viipurin Ruusu-Risti-työssä maanantai, helmikuun 18 p. muodostui huomattavaksi tapaukseksi. Sikäläinen looshi oli tuoksi päiväksi järjestänyt todella arvokkaan juhlan, ja tähän juhlaan samoin kuin edeltävään looshikokoukseen oli Ruusu-Ristin johtaja Pekka Ervast vartavasten saapunut. Sitäpaitsi oli saatu etevä avustajia kaupungin taiteilijoiden joukosta.

Vieraillessaan looshissa P. E. esitti niitä näkemyksiään, niitä okkultisen maailman tosiseikkoja, jotka olivat olleet virikkeinä Ruusu-Risti-vapaamuurariuden syntymiselle sekä sille „Kadonneen sanan“ ohjelman toteuttamistyöhön, jota parastaikaa Suomessa tehtiin. Ken tässä looshikokouksessa oli läsnä saattoi huomata, miten suuresti ruusu-risti-työ vuoden kuluessa oli edistynyt Viipurissa sekä miten vakava määrätietoinen henki kokouksessa näytti vallitsevan.

Juhla teatteritalolla oli, kuten mainittua, kaikin puolin arvokas tilaisuus. Lauri Saikkolan henkevä viulusoolo, Martti Seilen kaunis laulu – molempia Sulho Ranta etevästi säesti – samoin kuin Elsa Turakaisen

vakuuttava Eino Leino-tulkinta, tämä kaikki oli oikeata taidetta, joka ei voinut jättää kuulijoita kylmiksi. Sitten seurasi P. E:n puhe Suomen tulevan onnen ehdosta, puhe, joka mitä voimakkaimmin ilmoihti sen, mikä yksin saattaa ihmisiä niin yksilöinä kuin kansakuntana tyydyttää, nimittäin ikuiset arvot, totuus ja jumala. Hän osoitti, miten Suomen kansassa ammoisista ajoista lähtien oli ollut näitä korkeimpia pyrkimyksiä ja miten senvuoksi voimme sen tulevaisuudesta paljon odottaa, kunhan se vain oppii erottamaan todellisen epätodellisesta. Yleisö, jota oli kerääntynyt teatterisalin täydeltä, varmastikin saattoi tuntea ikäänkuin sysäyksen sielussaan tätä puhetta kuunnellessaan.

Lopuksi tarjosi Aleksis Kiven Lea-näytelmä sitä hengen ravintoa, jota vain aito nerous kypsyttää. Joka kerta, kun näkee tämän kappaleen näyteltävän, joutuu pakostakin liikutuksen valtaan, niin kuulaan kirkkaat ovat siinä esitetyt runokuvat, niin syvä on Kiven käsitys Natsarealaisen uudesta elämänymmärryksestä, joka on alistumista ja samalla uhrautuvan rakkauden voittokulkua. Rouva Sirkka Miettinen onnistui ilmentää „Leassaan“ elettyä elämää ja muutkin osat – Martti Seilon Sakeus, Eero Elorannan Aram, V. Valeniuksen Joas ja Armas Immosen Ruleen – suoritettiin ansiokkaasti.

Juhlan päätyttyä kiitti Ruusu-Ristin johtaja avustavia taiteilijoita huomauttaen siitä, miten vuosien vierieissä taiteilijat ovat osoittautuneet ihmisiksi, joilla on ollut erikoinen kyky ymmärtää teosofian sanomaa.

S. K.

Turun Ruusu-Rististä kirjoitetaan meille: „Talvikuukausien aikana olemme täällä meidän ryhmässämme yksi ja toinen sairastelleet. Kokouksemme olemme kuitenkin säännöllisesti pitäneet. Maanantai-iltoina luemme nykyään P. E:n esitelmiä Tolstoista suurella mielenkiinnolla. Hannula oli täällä helmikuussa ja piti kaksi esitelmää yleisölle ja yhden suljetussa kokouksessa. Kiitollisin mielin olemme jälleen hänen opetuksiaan kuunnelleet.“

A. R.

Lootuskoulu Helsingissä on työskennellyt säännöllisesti Annikki Reijosen johdolla, ja kun P. E. vieraili juhla kokouksessa vuoden alussa, oli hauska katsella ison lapsiparven iloisen vakavaa kynttilämarssia ja nähdä, millä jännityksellä he seurasivat kaikkia esityksiä, keijukaistanssia, elävää kuva-arvoitusta, runoja, satuja y.m.

Jyväskylän lootuskoulu on niinikään syksystä lähtien toiminut säännöllisesti Tyyne Jussilan johdolla, joka kirjoittaa meille, että „tämä työ on ihaninta työtä maailmassa“. Hänellä on hartaana apulaisenaan Tekla Stenbäck, ja syyslukukausi, jolloin lapsia oli ollut koulussa noin 30, päättyi iloiseen joulujuhlaan, jossa lapset vieraileville vanhemmille ynnä toisille lapsille tarjosivat voimiensa mukaan teosofishenkistä ohjelmaa. Kevätlukukausi alkoi taas tammikuun loppupuolella.

Webster's Corners'ista Canadassa kirjoittaa J. Myntti meille: “Jouluna meillä ruusuristiläisillä oli kokous Vancouverissa; paljon ei ollut osanottajia, mutta henki oli sitä lämpimämpi. Illaksi kutsuivat minua puhumaan Suomi-seuran joulu-illanviettoon. Puhuin joulun juhlimissyistä ja tärkeydestä. Olikin väkeä runsaanpuoleisesti ja juhla onnistunut.”

Kangasniemen lukurenkaasta, jonka perustamisesta puhuimme tammikuun Ruusu-Ristissä, kirjoitetaan meille: “Suurta ei ole lukurenkaamme aikaansaanut, osanotto kokouksiin on ollut kyllä vilkasta ja joissakin henkilöissä on kylvetty siemen alkanut itää. Papisto ja kirkollinen suunta on noussut sotajalalle toimintaamme vastaan. Kirjaston alku meillä on, pienihän se vasta on – vähän yli 40 kirjaa on vasta kirjastossamme. Elämä tällä paikkakunnalla on ollut hyvin raakaa, mutta tänä talvena on ollut havaittavissa muutosta parempaan suuntaan. A. P. ”

Werner Söderstöm Oy:n kustannuksella on ilmestynyt toht. J. E. Salomaan tutkimus “Idealismi ja realismi nykyaikaisessa englantilaisessa filosofiassa”, jossa tekijä selvittää niitä puhtaasti englantilaisia ominaisuuksia, varmaa todellisuuden aistia ja tosiasiajn tajuntaa, käytännöllisyyttä y.m., jotka ovat tehneet Englannista maailman suurimman valloittajan. Hinta 75:–, sid. 85:–.

(Ruusu-Risti 1929 Maaliskuu N:o 3, Johtajan osasto, s. 134-136)